

Азъ се напълно убѣдихъ че г-нъ Вазовъ е подписалъ несъзнателно и щомъ не се касае подписътъ до неговата оставка, нищо не значи че е подписалъ несъзнателно. Белкимъ турекитѣ наши прочитагъ писаното когато удрятъ мюхюра си.

Отговорътъ на Министерството по първата часть че *кредитътъ билъ исчерпанъ*, бѣше едно просто извинение. Министерството отказа да купи отъ нея, защото имало писано неприятни нѣща та миналото на нѣкои отъ нашитѣ владици.

Въ втората часть ако и да нѣма писано за владици и патрици, обаче, като несъмъ знаилъ, че г. Заимовъ билъ тогава членъ въ Учебный Комитетъ, писалъ съмъ въ предговора и то твърдѣ вкратцѣ за съставената отъ него, пълна съ лъжи и измислици книга „Василъ Левски“, както и за „Минжлото“.

Исповѣдвамъ, че и мене не е било приятно да пиша, както за нашитѣ владици, така и за католическитѣ домини, за протестантскитѣ пастири, нито да излагамъ отъ недостатъцитѣ на такива съчинения, на които авторитѣ се радватъ на една популярностъ между народа, нъ съ замълчаванието трѣбваше да скрия самата истина и да бжда осхденъ въ пристрастие.

Съ пълна надѣжда, споредъ обѣщанието на г-на Вазова че ще бжда олесненъ отъ Министерството, дождахъ въ София, връшахъ се въ Пловдивъ и като ми се отказа, освѣнъ че бѣхъ задълженъ на хотела нъ нѣмахъ пари и да се завърнж, та подъ поръчителството на г-на А. И. Дукова, взехъ съ лихва отъ Бр Свакерови 150 л. които отпослѣ г-нъ Дуковъ заплатилъ, а пакъ азъ нѣмъ още не съмъ ги повърналъ, тъй щото виѣго да се олеснж, на дълговетѣ си дългъ прибавихъ.

Следъ всички тѣзи несполуки, рѣшихъ да се отнесж писменно до нѣкои извѣстни богаташи въ София, съ надѣжда че ще взема отъ десетина души по 100 или 50 л. и ще се олесня. Нъ първия опитъ когото направихъ до единъ още по-забогатѣлъ банкиръ, застави ме да се откажа отъ това намѣрение.

Въ отчаянието си напечатахъ 6000 листца съ съдържание: „Ісякой единъ българинъ, който е прочелъ двѣтъ части отъ книгата „Княжество България“, той е напълно увѣренъ, че и книгата по русско-турската война, ще бжде така сжщо интересна; нъ ако нѣкой не иска да знае течението на тѣзи освободителна война, или пакъ не иска да даде два лева за книгата, той се умолява да ми помогне, а